

NEDJELJNA ČITANJA

Jak 1, 19-27; Ps 15, 2-5; Mk 8, 22-26

Današnje evanđelje mogli bismo sažeti u jednu radikalnu i teško prihvatljivu rečenicu: *Ljubi neprijatelje jer inače nisi kršćanin!* Probajmo vidjeti tko su to neprijatelji. To su oni koji su nas povrijedili, ili koji nam stalno iz dana u dan stvaraju rane i oduzimaju mir. To je možda šef koji me sustavno psihički zlostavlja, kolega ili kolegica zbog koje se svaki dan doma istresam na cijelu obitelj, osoba koju poznajem koja me stalno ogovara, netko tko me prevario za novac, ili me ponižava u društvu, možda ljudi koji progone vjeru i vrijeđaju Božje ime i žele da se vjere zabrani...“ I sada nas Isus poziva da prema tim ljudima imamo osjećaje kao prema mužu, ženi, bratu, sestri, djeci. Trebamo ih ljubiti. A što znači ljubiti? Biblijsko shvaćanje riječi ljubav ne označava osjećaj, nego djelovanje za dobrobit drugoga. Bog je ljubio svoj narod ne tako što im je tepao, nego jer je u povijesti djelovao za njihovo dobro. Kada su bili robovi, oslobodio ih je, kada su bili gladni i žedni, hranio ih je i pojo. Isus ne traži da postanemo najbolji prijatelji ili nešto slično, ali želi da im želimo dobro, a najveće dobro koje možemo nekome željeti je spasenje duše. Zato smo pozvani moliti za obraćenje onih koji nas mrze. Isus nas poziva da ga nasljedujemo, da se učimo od njega koji je blaga i ponizna srca, da budemo isti kao On koji svima čini dobro, bez razlike daruje i dobre i zle. Bog ljubi sve pa i svoje neprijatelje te i nas poziva da budemo takvi, da ljubimo savršenom božanskom ljubavlju. Tako možemo ostvariti posljednju rečenicu evanđelja koja nas poziva na savršenstvo života. Možda nam se to čini nemogućim, ali Bogu je sve moguće ako mu se otvorimo. A ljubav prema svakom čovjeku, pa i neprijatelju, put je otvaranja da postanemo savršeni te zadobijemo vječni život Bogom.